

Geachte gemeenteraad,

Allereerst wil ik van deze gelegenheid gebruik maken mijn dank naar u uit te spreken voor het feit dat mij deze kans geboden wordt in te spreken. Het is een prettige gedachte dat hier ruimte voor wordt gemaakt, zeker gezien het feit dat de uitkomst van deze kwestie voor een groot gedeelte bepalend is voor mijn zakelijke toekomst.

Daar waar wij, de ondernemers die gebruik maken van de vergunningen voor een vaste CQ incidentele standplaats, in het verleden meermalen hebben verzocht tot het oprichten van een klankbord bestaande uit zowel ondernemers als afgevaardigden van de diverse afdelingen vanuit de gemeente; zoals verkeer, veiligheid, vergunningenbeleid, juristen etc., ben ik blij dat er nu toch een vorm van inspraak gecreëerd wordt.

Ik stel mezelf graag nader voor, zodat u een beeld krijgt van wie dit stuk tot u heeft gericht. Mijn naam is Buck Denies, ik ben de 5^e generatie die binnen mijn familie de traditie voort zet van het produceren en het verkopen van oliebollen vanuit mobiele verkoopwagens. Daarnaast verkoop ik buiten het winterseizoen om frites, snacks en aanverwante artikelen vanuit deze zelfde wagens, die geheel in stijl worden omgebouwd om ofwel als oliebollen- ofwel als frietkraam te worden ingezet.

Een prachtig vak, al zeg ik het zelf. Echter wel een vak met een steeds meer onzekere toekomst. Want daar waar in het verleden is gebleken dat men kon rekenen op zijn of haar standplaats, waardoor je investeringen durfde aan te gaan, wordt deze zekerheid nu weggenomen. Ben ik straks nog wel in staat om voor mijn vrouw en mijn 6 maanden oude dochter te voorzien, als ik geen standplaats meer heb. En waar blijven mijn klanten wanneer ik geen continuïteit kan bieden, of zelfs een aantal jaren geen plaats heb kunnen bemachtigen? Vandaar dit uitgebreide stuk vandaag aan u gericht.

Ik wil graag beginnen bij het punt waarbij er wordt gesteld dat een standplaatsvergunning volgens u per definitie een zogenaamde schaarse vergunning is. In mijn optiek is een standplaatsvergunning pas een schaarse vergunning op het moment dat er een limiet wordt gesteld aan het aantal te vergeven standplaatsen. Iets wat in dit geval gebeurt. Gevolg hiervan is dat u daarna bij het verdelen van deze vergunningen moet voldoen aan het gelijkheidsbeginsel. Dat wil zeggen dat iedere potentiële geïnteresseerde de kans moet krijgen om gebruik te kunnen maken van deze schaarse standplaats.

Nou stel ik u de volgende dilemma's voor:

1. Stel u eens voor dat u een zelfstandig ondernemer bent, die door zijn eigen slimme inzicht een plaatsje heeft gevonden om zijn of haar waar aan de man te brengen in onze mooie stad. Daar heb je netjes je vergunning voor aangevraagd, en dit ben je altijd netjes blijven doen. Jaar in jaar uit maak je gebruik van exact datzelfde plekje. Door de kwaliteit die je biedt en de consistente zelfde plek waar men je steeds weer kan vinden bouw je een naam op. Dit duurt, zoals u ongetwijfeld weet, jaren. Omdat je een vast klantenbestand opbouwt, heb je inmiddels met hard werken genoeg verdiend om een nieuwe verkoopwagen aan te schaffen. Dat is een beste investering kan ik u vertellen.

Maar dan is daar plots de gemeente, die aangeeft dat eenieder gebruik zou moeten kunnen maken van exact datzelfde plekje. En laat ze dat nou op basis van loting eens krijgen. Exact datzelfde plekje. Daar zit je dan, met je mooie nieuwe verkoopwagen, thuis op de bank.

Weg klantenbestand, weg zuinig opgebouwd plekje. Weg naam, weg consistentie. Weg inkomsten.

Want u zult het met me eens zijn dat het voor ons als ondernemer onmogelijk is, om op de overige door u aangestelde plaatsen ook maar in te schrijven, in de hoop er ergens een te kunnen bemachtigen.

2. Nu komen we bij het volgende punt. Er wordt in de nieuwe regelgeving diverse malen verwezen naar een open en eerlijk beleid. Gelijke kansen voor eenieder. Het gelijkheidsbeginsel. Graag neem ik u mee door de letterlijke definitie van het Gelijkheidsbeginsel: Een algemeen principe dat iedere burger (wettelijk) gelijke rechten en een gelijke behandeling in gelijke gevallen toekent. Dit gelijkheidsbeginsel vindt zijn oorsprong in de Nederlandse Grondwet, artikel 1. Hierin staat vermeld dat allen die zich in Nederland bevinden, in gelijke gevallen gelijk behandeld dienen te worden. Discriminatie van godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of **op welke grond dan ook, is niet toegestaan.**

Zou u mij, beste dames en heren van de gemeenteraad, dan wellicht het verschil kunnen uitleggen tussen bijvoorbeeld een zomer en een winterseizoen. Beide vallen volgens de nieuwe regelgeving onder bijzondere standplaatsen. Wat maakt de een dan meer of minder bijzonder dan de ander? Het verschil dat nu overduidelijk door de beleidsbepalers wordt geschetst is dat een winterseizoenstandplaats dus dermate veel afwijkt van een zomerseizoenstandplaats, dat er voor een winterseizoenstandplaats slechts een jaarlijkse vergunning wordt gerealiseerd, maar voor de zomerseizoenstandplaatsen vergunningen voor een periode van 5 jaar worden verleend.

Daarnaast wordt er aangekaart dat de belasting voor de leefomgeving tijdens het innemen van een winterseizoenstandplaats groter zou zijn dan die tijdens het innemen van een zomerseizoenstandplaats. En dit zou vervolgens de reden zijn dat een winterseizoenstandplaats maar voor een periode van 6 weken ingenomen zou mogen worden, maar een zomerseizoenstandplaats over de volledige periode tussen 1 april en 1 oktober. Langer dus dan 6 weken, en voor een duur van 5 jaar.

Nu bekruipt mij, na het over en over lezen van deze regels en argumentatie, ernstig het gevoel dat er hier wordt gediscrimineerd ten opzichte van de mensen die gebruik maken van een winterseizoenstandplaats. Want waarom worden de vergunningen voor de zomerstandplaats uitgegeven voor een periode van 5 jaar, en die van een winterseizoenstandplaats maar voor 1 jaar? Waarom krijgen de mensen die gebruik maken van een zomerseizoenstandplaats 4 jaar langer de tijd om hun investeringen terug te verdienen? Om te zorgen voor een bestendig inkomen voor hun gezin?

Hetzelfde geldt voor de standplaatsen op het Stadionplein. Ook deze worden verleend voor een maximale periode van 5 jaar.

Zou het in het kader van eerlijkheid en gelijke kansen, in het kader van het Gelijkheidsbeginsel niet veel eerlijker zijn als dit gelijkgetrokken wordt naar voor beide een vergunning voor de vaste periode van 5 jaar?

3. Eerder noemden we al een aantal bijzondere standplaatsen. Hieronder vallen volgens de nieuwe regelgeving ook de standplaatsen langs de route van de Nijmeegse Vierdaagse Marsen.

Aangegeven wordt dat de aanvragen die buiten het zogenoemde vlekkenplan, ook wel de evenementenvergunning van de stichting Vierdaagse feesten Nijmegen, zoveel mogelijk zullen worden gehonoreerd. Een mooi voornemen!

Maar zou u mij dan wellicht kunnen vertellen wat de belasting van de leefomgeving zal zijn wanneer er een ongelimiteerd aantal standplaatsen worden vergund, langs een ten minste 50 kilometer lange route? Als de impact hiervan volgens uw berekeningen niet dermate groot is dat er een limiet aan het aantal standplaatsen dient te worden gebracht, dan kunt u mij misschien ook uitleggen waarom de impact van het innemen van een beperkt aantal standplaatsen langs de aanlooproute richting een popconcert op de Goffertweide dan wel zo belastend zou zijn dat deze per direct niet meer worden toegekend?

Als reden wordt opgegeven dat er niet voldoende handhaving zou zijn, om het beperkte aantal standplaatsen (te weten 5) te controleren. U kunt zich voorstellen dat wanneer er 5 standplaatshouders op 1 vaste dag, op een lengte van niet meer dan een kilometer dienen te worden gecontroleerd, dit aanzienlijk minder werk is dan het 4 dagen lang controleren van een ongelimiteerd aantal standplaatshouders langs een 50 tal kilometers lange route.

Vervolgens wordt er als reden genoemd dat het milieu te zwaar belast zou worden, en afval niet netjes zou worden opgeruimd. Ik kan u vertellen dat wij als standplaatshouders er gezamenlijk zorg voor dragen dat er per dag dat wij een standplaats innemen een 12 kub afvalcontainer ter plaatse is. Deze wordt gevuld door zowel afval dat wij zelf produceren, als afval van producten die men van thuis mee neemt of op eerder gepasseerde stations gekocht zijn. Zit bovengenoemde container vol, wordt overig aanwezig afval netjes meegenomen. Verder laten wij de standplaatsen ten aller tijde keurig netjes opgeruimd achter. Inclusief niet door ons geproduceerd afval.

Ook maken we allen gezamenlijk gebruik van 1 aggregaat, om de uitstoot tot een minimum te beperken.

Al deze maatregelen nemen we voor eigen rekening. Er wordt namelijk door de gemeente een strekkende meterprijs van €110,00 per meter gerekend. Echter worden hier geen voorzieningen voor getroffen. Er worden zelfs door de gemeente geen voorzieningen getroffen om het door de stroom passanten meegenomen afval van thuis ergens te kunnen deponeren.

In die zin dragen wij dus zelfs bij aan het minder belasten van het milieu.

Bovengenoemde argumenten, te weten te weinig beschikbare handhaving en de belasting van het milieu zijn dus op een passantenstroom van aanzienlijk minder mensen dan tijdens de vierdaagse marsen niet te realiseren, maar met veel meer afval en te handhaven standplaatsen wel? Deze argumenten zijn waarheidsgetrouw niet gebruikt in een directe notificatie vanuit de gemeente richting de ondernemers maar in een artikel op de website van omroep Gelderland, welke u vindt bijgevoegd in Bijlage 1.

De officiële reden van het niet meer vergunnen van de standplaatsen aan de Muntweg tijdens concerten is namelijk door de gemeente nog niet bekend gemaakt. Er is slechts een mededeling gedaan dat dergelijke standplaatsen niet meer zullen worden vergund. Vermoeden heerst dan ook dat er wellicht iets anders speelt dan de redenen van bovengenoemde argumenten.

Ook zou ik verheldering van het volgende erg op prijs stellen: Meermalen wordt er in de nieuwe regelgeving aangegeven dat op een aanvraag om een standplaatsvergunning tijdens De

procedure opgenomen in hoofdstuk 4 van deze nadere regels van toepassing zijn. Artikel 1.15, tweede lid, van de APV is niet van toepassing.

Nu kom ik, na het erbij halen van de APV van de Gemeente Nijmegen, er maar niet achter wat lid 2 van artikel 1.15 is, laat staan waar het staat. In Bijlage 2 vindt de betreffende pagina van de APV van de Gemeente Nijmegen waarin artikel 1.15 wordt vermeld. Maar nergens zie ik het tweede lid? Nu wordt er in jullie eigen gedeponeerde beleidsregels op overheid.nl verwezen naar artikel 1.15.

Hieronder de inhoud van artikel 1.15 van de APV Gemeente Nijmegen:

Artikel 1.15 Weigeringsgronden

De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:

- a.
de openbare orde;
- b.
de openbare veiligheid;
- c.
de volksgezondheid;
- d.
de bescherming van het milieu

Lees ik dan nu correct dat een van de 4 bovengenoemde weigeringsgronden niet mag worden aangewend als zijnde reden tot weigering van vergunning? Dus ook niet wanneer er overlast zou zijn voor omwonenden, het milieu etc.?

4. Als laatste, beste leden van de gemeenteraad, vraag ik graag uw aandacht voor het volgende:

In Hoofdstuk 4 Procedure, Artikel 8 Vergunningsaanvraag deel 1.B wordt als onderdeel van de aanvraagprocedure gevraagd om, en ik citeer: „een bewijs van inschrijving in het Handelsregister van de Kamers van Koophandel, niet ouder dan 6 maanden”.

Volgens de nieuwe procedure van het aanvragen van een standplaatsvergunning komen zowel natuurlijke personen als rechtspersonen in aanmerking. Een nobel gebaar, maar nu rijst er bij mij een tweetal gedachten bij het lezen van deze regel:

- Betekent dat, dat een rechtspersoon met een grote investering, ervaring en gebonden aan een groot aantal eisen (bijvoorbeeld HACCP) dient te concurreren met een natuurlijk persoon, die wellicht eens wil proberen of bijvoorbeeld het bakken van een oliebol, stukje vis of ander etenswaar iets voor hem of haar is? Mensen van wie een grote kans bestaat dat zij dit doen naast een andere (vaste) aanstelling elders. Als hobby of bijzaak? Dat een mogelijk gevolg hiervan is dat de ondernemer die hier zijn brood mee dient te verdienen thuis komt te zitten?
- En worden deze natuurlijke personen op dezelfde wijze gecontroleerd en aan dezelfde strenge eisen en boetes gehouden als de rechtspersonen wanneer zij een fout begaan? Het is mijns inziens namelijk in groot belang van de volksgezondheid dat deze mensen aan dezelfde eisen voldoen niet waar?

Nu hoor ik u denken, maar we kiezen voor gelijke kansen voor iedereen. Dat moet betekenen dat deze mensen dezelfde kans maken op een standplaats als u. Dat klopt. Maar zou dat niet eerlijker zijn na inschrijving bij de Kamer van Koophandel? Na het maken van

dezelfde kosten, en zich te verplichten aan dezelfde regelgeving en eisen als de rechtspersoon?

Volgens de wet ben je namelijk verplicht je in te schrijven bij de Kamer van Koophandel wanneer je een onderneming bent. Wanneer ben je dan een onderneming? Je bent een onderneming als je zelfstandig goederen of diensten levert aan anderen, met de bedoeling om winst te maken.

Nu wil ik niet iedereen over een kam scheren, maar valt het binnen het redelijke wanneer ik ervan uitga dat diegene die aanspraak willen maken op een standplaatsvergunning de intentie hebben hier ook winst te maken, en dit niet uit liefdadigheid doen? En wanneer zij dit wel uit liefdadigheid willen doen, is hier dan niet ook een andere mouw aan te passen vanuit gemeentelijk perspectief?

Graag wil ik mijn afsluiting inluiden met de volgende uitleg van het Gelijkheidsbeginsel:

Gelijkheidsbeginsel – Toepassing van dezelfde maatstaven voor iedereen.

In bovenstaande heb ik geprobeerd inzichtelijk te maken, dat daar waar wordt uitgegaan van gelijke kansen, er ook echt gelijke kansen geboden zouden moeten worden. Ik hoop dat ik u heb kunnen laten inzien dat dit nog niet van toepassing is in de regels die wij als ondernemers hebben ontvangen in de brief met bijlagen gedateerd op 27 maart jongstleden.

Ik pleit bij deze dan ook voor echte transparantie met betrekking tot genomen beslissingen aangaande het niet meer uitgeven van de standplaatsvergunningen op de Muntweg tijdens concerten op de Goffertweide.

Daarnaast pleit ik voor een eensgezind vergunningenbeleid, waarbij plaatsen allemaal voor een maximum van 5 jaar worden uitgegeven. En voor eenzelfde aaneengesloten periode voor alle vergunningen in vergelijkbare situaties.

Tot slot zou ik nogmaals willen opperen dat de mogelijkheid nog steeds bestaat een commissie, actiegroep of samenwerkingsverband te starten tussen beleidsmakers, ondernemers, juristen en politiek leiders. Hoe prettig zou het voor een ieder werken wanneer er niet steeds terug moet worden gekomen op bepaalde regelgeving, of om wederom enorm veel tijd kwijt te zijn om een beroep op te stellen, maar gewoon bezig te kunnen zijn met het vak dat we hebben gekozen, namelijk het invullen van die standplaats?

Een voor ons, door ons aanpak, uiteraard binnen de lijnen van de wet, waarbij we samen zorgen voor een duidelijk inzichtelijk beleid.

Mijn dank voor uw tijd.

Met vriendelijke groet,

Buck Denies

Denies Junior

Bijlagen

Bijlage 1:

(bron: <https://www.omroepgelderland.nl/nieuws/2440711/Standplaatsen-Nijmegen-verdeeld-op-basis-van-loting>)

DINSDAG 17 MAART 2020, 16:58

Standplaatsen Nijmegen verdeeld op basis van loting

NIJMEGEN - Standplaatsen en marktplaatsen in Nijmegen worden voortaan verdeeld op basis van loting. Dat staat in de Marktverordening 2020 die het college van Nijmegen heeft vastgesteld. Verdeling op basis van loting is volgens het college het eerlijkst.

GESCHREVEN DOOR

Karel de Jong

De regels uit het standplaatsenbeleid van 2017 bleken voor meerdere interpretaties vatbaar. Ze waren onduidelijk en moeilijk uitvoerbaar, zo schrijft het college aan de raad. 'Dat heeft ook geleid tot gerechtelijke procedures. Het beleid moet helder zijn en de procedure van verdeling van standplaatsen moet transparanter plaatsvinden. Met gelijke rechten voor alle geïnteresseerde ondernemers.'

Schaarse vergunning

Een standplaatsvergunning is een zogenoemde schaarse vergunning. Dat is een vergunning waarvan er maar een beperkt aantal kan worden verleend, terwijl er meer potentiële gegadigden zijn. Daarbij moet het college voldoen aan het gelijkheidsbeginsel.

Voor de verdeling van de vergunningen heeft het college er dus voor gekozen om te loten. 'Iedere vergunbare aanvraag heeft hierdoor een gelijke kans' zo stelt het college. En het is volgens het gemeentebestuur eerlijker dan andere systemen zoals

het verlenen van punten voor de uitstraling van een kraam omdat die al snel subjectief kunnen zijn.

Vijf vaste standplaatsen in centrum

In het centrum moeten uiteindelijk maar vijf vaste standplaatsen overblijven. Daarmee wil het college ervoor zorgen dat bezoekers goed kunnen blijven lopen in het centrum en de beleving van de historische binnenstad behouden. Een kleine uitzondering wordt er gemaakt voor Plein 1944 en de Waalkade tijdens de winter, zodat daar nog wel een oliebollenkraam neergezet kan worden.

Vergunningen voor standplaatsen worden voor maximaal vijf jaar verleend. Dat is volgens het college nodig om degene die hem heeft niet te veel te bevoordelen ten opzichte van degenen die achter het net hebben gevestigd. In recente rechtszaak hierover tussen de gemeente en een standplaatshouder oordeelde de rechter dat vijf jaar een redelijke termijn is. Marktstandplaatsen houden hun termijn van tien jaar om zo de verschillende markten voor de Waalstad te behouden.

Standplaatsen Goffertconcerten vervallen

Bij de Muntweg komen geen standplaatsen meer tijdens concerten in het Goffertpark omdat daarvoor de ruimte te beperkt is en omdat het te veel handhaving kost die dan juist nodig is bij het concert. Voor de concerten van deze zomer wordt nog een uitzondering gemaakt vanwege het overgangsrecht.

Bijlage 2:

Bron:

(http://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/xhtmloutput/Historie/Nijmegen/CVDR612605/CVDR612605_1.html)

Artikel 1.9 Voorschriften en beperkingen

- 1.
Aan een vergunning of ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Deze voorschriften en beperkingen strekken slechts tot bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.
- 2.
Degene aan wie een vergunning of ontheffing is verleend, is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Artikel 1.10 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

Elke vergunning of ontheffing is persoonsgebonden, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald of de aard van de vergunning zich daartegen verzet.

Artikel 1.11 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

- 1.
indien ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;
- 2.
indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de ontheffing of vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
- 3.
indien de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
- 4.
indien van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen een redelijke termijn;
- 5.
indien de houder dit verzoekt.
- 6.
Een besluit tot intrekking of wijziging van een vergunning of ontheffing is met redenen omkleed;
- 7.
dit besluit wordt niet genomen dan nadat de houder van de vergunning of ontheffing in de gelegenheid is gesteld binnen een door het bevoegde orgaan te stellen termijn zijn oordeel kenbaar te maken omtrent het voornemen tot het nemen van dit besluit.

Artikel 1.12 (Vervallen)

Dit artikel is vervallen

Artikel 1.13 Termijnen

De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.

Artikel 1.14 (Vervallen)

Dit artikel is vervallen

Artikel 1.15 Weigeringsgronden

De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:

- a.
de openbare orde;
- b.
de openbare veiligheid;
- c.
de volksgezondheid;
- d.
de bescherming van het milieu

Artikel 1.16 Positieve fictieve beschikking

- 1.
Paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is van toepassing voor de volgende artikelen in deze verordening:

Artikel 2.1.4.1: Ontheffing van het verbod optreden als straatartiest; Artikel 1.17 Positieve fictieve beschikking

- 1.
Paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is niet van toepassing op de volgende artikelen in deze verordening:
 - • Artikel 2.2.2.: Evenementenvergunning;
 - • Artikel 2.2.7: Voetbalvergunning;
 - • Artikel 2.3.1.6: Exploitatievergunning openbare inrichtingen;
 - • Artikel 2.3.1.5: Terrasvergunning;
 - • Artikel 2.3.3.2: Exploitatievergunning speelgelegenheden;
 - • Artikel 3.2.1: Exploitatievergunning seksinrichtingen en escortbedrijven;
 - • Artikel 3.2.6 (bijlage 2A): registratie tippelzone;
 - • Artikel 5.8.2: Ontheffing van het verbod tot recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen.